

Класификация на разходите за целите на управленското счетоводство. Постоянни и променливи, преки и непреки, производствени и непроизводствени, съответстващи и несъответстващи, завършени и незавършени, контролируеми и неконтролируеми.

УВОД

Разходите са предоставената сума от ресурсите в замяна на някакви стоки или услуги. Предоставените ресурси са пари или парични еквиваленти, стойностно изразени. Разходите се определят от специфичната дейност на една фирма, която може да бъде производство на даден продукт или предоставяне на услуга, която включва разходите по икономически статии например, за материали, труд и други разходи и т.н. Едно производствено предприятие се интересува от установяване на разходите за единица продукт, в който могат да се включват, например, транспортна услуга, електричество и т.н. В най-простата си форма, разходите за единица се получават чрез разделяне на общите разходи, направени от отделните звена. Но този метод се прилага, ако производителят произвежда само един продукт. Ако производителят произвежда повече от един продукт е наложително да се раздели на общия размер на разходите между различните продукти, така че разходите за всеки продукт да могат се установят по отделно. Дори да се произвежда само един продукт, може да бъде необходимо да се анализират разходите за единица, който участват в калкулиране на общата себестойност. Трудността се задълбочава, когато се произвеждат множество продукти и е необходимо да се анализират разходите за единица от всеки един продукт по различни статии на калкулацията.

За потребителят разходите означава цена. За управлението, себестойността е сумата на разходите за производство на конкретен продукт или предоставяне на конкретна услуга. Процесът на установяване на разходите е известен като остойносттаване / калкулиране на себестойност.

Разходите трябва винаги да се изучават във връзка с тяхното предназначение и условия. Различни разходи могат да бъдат установени, за различни цели и при различни условия. Работа в прогрес се оценява по ориентируваща себестойност, докато готовата продукция се оценява по фактическа себестойност. Дори ако целта на изследването на разходите е една и съща, различните условия могат да доведат до промяна на разходите. Цената на единица продукт със сигурност ще се различава с увеличаване на